

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 5. Quænam & quanta est obligatio juramenti promissorii, & assertorii
de futuro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

rem Dei facta, sed etiam quælibet vana usurpatio ejus Nominis.

Q. 5. Quæ, & quanta est obligatio juramenti promissorii, & assertorii de futuro?

Resp. I. Est obligatio sub mortali præstandi rem licitam juramento promissam, vel assertam, saltem si res illa sit gravis. *Ita omnes, Constat 1. ex Matth. 5. Reddes Domino juramenta tua. & ex cap. 10. & II. de Jurejur. 2.* Quia hæc obligatio ex suo genere gravis est; nam est obligatio virtutis Religionis, & ex præcepto colendi Deum: Ergo ejus violatio est ex suo genere mortalis. Deinde tendit ad firmanda pacta inter homines, controversiisque dirimendas: ad quem finem assequendum necesse est, ut ex tali juramento nascatur gravis obligatio servandi promissa: alioquin hoc vinculum non esset satis firmum, & facile ab hominibus rumperetur.

Idem docent Tolet, Lessius & alii, etiam si res sit levis. Quia 1. Jurans se aliquid facturum, Deum testem assumit se non solum habere animum faciendi, sed etiam se facturum, nisi legitima causa excuset: & sic auctoritate divina se obligat ad servandum promissum, ut constat *ex communi sensu & usu.* Unde duplex veritas exigitur, una præsens, scilicet animus rem juratam præstan-

standi, altera futura, scilicet illius executio suo tempore futura: Ergo si non exequatur, facit, quantum in se est, ut Deus falsum testatus sit; voluit enim, ut Deus testaretur aliquid futurum, quod tamen impedit, ne sit futurum. 2. Si non servatur juramentum, etsi de re levi, efficitur Deus testis falsitatis; veritas quippe talis juramenti consistit in conformitate cum re promissa; nam ab eo, quod res est, vel non est pro tempore importato, propositio est vera, vel falsa. Hinc S. Thom. q. 89. a. 7. ait: *Tenetur, ut faciat verum esse id, quod juravit: alioquin deest veritas juramento.* 3. Est mortale contemnere Dei auctoritatem interpositam pro quacunque re. Aliud est de violatione voti, quæ in re levi est solum venialis, quia non est gravis injuria, nec irreverentia in Deum non præstare rem levem promissam, quæ parum conferat ad ejus honorem. At est gravis injuria adducere Deum in testem falsitatis, etiam in re levi: & quantum est in se, efficere, ut testatus sit falsum in quavis re; neque enim stare potest veracitas Dei infinita, si Deus possit testari falsum in re aliqua etsi levi: ac proinde rem levem juratam non exequi est facto negare veracitatem Dei, & quantum est in se, illam destruere.

Not. Licet juramenti obligatio non transeat ad hæredes, cum sit obligatio propria

voluntate suscepta ex juratione, ideoque personalis; tenentur tamen ex justitia implere juramenta realia Defuncti, quæ non fuerunt per injuriam extorta; nam succedunt in onera realia Defuncti, sicut in ejus jura. Defunctus autem per promissionem juramentò confirmatam contrahit onus & debitum reale, quod proinde transit ad hæredes. Debent etiam impleri erga hæredes promissarii; quia actiones, & jura Defuncti transeunt ad illos. Item jurans obedientiam alteri ratione dignitatis, & Officii, v. g. Episcopo, tenetur vi juramenti obedire omnibus ejus Successoribus in ea dignitate seu Officio, ex cap. 14. *de Furejur.* quia censetur jurasse obedientiam omni habenti tale Officium, seu dignitatem, quæ est causa, & ratio juramenti.

Resp. II. Juramentum promissorium habet easdem, conditiones, limitationes, & extensiones expressas, ac tacitas, quas promissio, vel contractus, cui adjicitur, habet ex mente contrahentium, ex dispositione juris, vel recepta consuetudine; eodemque modo explicandum est, ex cap. 25. *de Furejur.* & *l. ult. Cod. de non numer. pecun.* nam talis est intentio jurantis. Et juramentum non mutat, sed præcisè confirmat contractum, ac promissionem secundum eorum naturam, & eodem modo, quo intelliguntur, & accipi solent, non aliter: solumque addit obligationem Religionis.

Sic

Sic jurasti puellæ nuptias, scilicet nisi illa fornicetur, &c. quia promissio ipsa sic intelligitur, nec aliter obligat. Hinc juramentum conditionatum non obligat ad rem promissam, donec impleatur conditio, ex cap. c. 3. *de Furejur.* quia conditio suspendit pactum, & proindè juramenti obligationem. Obligat tamen ad expectandum eventum conditionis.

Resp. III. Juramentum de futuro sine promissione obligat: quia simplex assertio de futuro confirmata juramento obligat ex virtute Religionis ad faciendam veram rem assertam de futuro. Et jurans se aliquid facturum absque promissione, jurat non solum se habere voluntatem id præstandi, sed etiam suo tempore facturum: sicque tenetur efficere veram assertionem suam de futuro Suarez, Sanchez, &c.

Q. 6. *Quibus casibus juramentum non obligat?*

Resp. His 1. Si sit de re illicita etiam venialiter, ex Reg. Jur. 58. in 6. *Non est obligatorium contra bonos mores præstitum juramentum.* Nam juramentum non est vinculum iniquitatis, ex cap. 18. *de Furejur.* Enim verò nemo potest obligari ad peccandum, cum econtra quisque teneatur ad non peccandum; alioquin teneretur ad duo contradictoria, ideòque ad impossibile.